Облікова картка дисертації

I. Загальні відомості

Державний обліковий номер: 0822U100814

Особливі позначки: відкрита

Дата реєстрації: 10-05-2022

Статус: Захищена

Реквізити наказу МОН / наказу закладу:

II. Відомості про здобувача

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Кавацюк Дмитро Іванович

2. Kavatsiuk Dmytro Ivanovych

Кваліфікація:

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Вид дисертації: доктор філософії

Аспірантура/Докторантура: так

Шифр наукової спеціальності: 032

Назва наукової спеціальності: Гуманітарні науки. Історія та археологія

Галузь / галузі знань:

Освітньо-наукова програма зі спеціальності: Не застосовується

Дата захисту: 05-05-2022

Спеціальність за освітою: Історія

Місце роботи здобувача:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

III. Відомості про організацію, де відбувся захист

Шифр спеціалізованої вченої ради (разової спеціалізованої вченої ради): ДФ 20.051.045

Повне найменування юридичної особи: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Код за ЄДРПОУ: 02125266

Місцезнаходження: вул. Шевченка, буд. 57, м. Івано-Франківськ, Івано-Франківська обл., 76018, Україна

Форма власності:

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

IV. Відомості про підприємство, установу, організацію, в якій було виконано дисертацію

Повне найменування юридичної особи: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Код за ЄДРПОУ: 02125266

Місцезнаходження: вул. Шевченка, буд. 57, м. Івано-Франківськ, Івано-Франківська обл., 76018, Україна

Форма власності:

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

V. Відомості про дисертацію

Мова дисертації:

Коди тематичних рубрик: 03.19.21

Тема дисертації:

1. Українське представництво Галичини в австрійському парламенті (1861–1897 рр.).

2. Ukrainian representation of Galicia in the Austrian Parliament (1861–1897).

Реферат/анотація:

1. Актуальність дисертації пов'язана з тим, що після здобуття Україною незалежності в 1991 р. суттєво зріс інтерес до вивчення історії українського національного руху Галичини "довгого" XIX ст., складовою частиною якого була діяльність русинів у представницьких органах влади Австрійської (з 1867 р. – Австро-Угорської) монархії. Протягом 1861–1897 рр. в австрійському парламенті українські депутати виступали на захист інтересів місцевого населення краю. Хронологічно робота охоплює період від відновлення парламенту в Габсбурзькій монархії 1861 р. до закінчення восьмої каденції 1897 р. Основою для дослідження стали неопубліковані архівні матеріали (з двох архівів в Україні – ЦДІАЛ України і Держархіву Івано-Франківської обл.), дані стенографічних протоколів парламенту (100 позицій у списку використаних джерел і літератури), австрійських законів, тогочасних періодичних видань та спогадів безпосередніх учасників і свідків подій. Цінну інформацію для роботи почерпнуто з наявної історіографічної бази, насамперед, праць сучасних

українських істориків І. Чорновола, М. Мудрого, О. Аркуші, А. Кліша, австрійського історика Г. Біндера, польського – С. Пііяя та ін. Щодо архівних матеріалів, то вони стосуються передусім передвиборчих кампаній, тоді як діяльність українського представництва відображають стенографічні протоколи парламенту, що містять відомості про кожного депутата. У дослідженні розкрито участь українського населення у виборах до австрійського парламенту. Роль керівника передвиборчими кампаніями галицьких русинів взяло на себе засноване в 1870 р. у Львові політичне товариство русофілів (москвофілів) "Русска (далі – Руська) рада", особливо після запровадження безпосередніх виборів до Палати послів у 1873 р. Товариство визначало кандидатів у посли, займалося друком і поширенням агітаційних листівок серед населення, залучало фінансові ресурси до передвиборчої кампанії і т. п. Русофіли відстоювали ідеї панславізму та єдиного "русского міра", що охоплювало в їх розумінні "великоруські" (російські) та "малоруські" (українські) етнічні землі. Незважаючи на певний успіх на виборах 1873 р. (15 депутатів), у діяльності "Руської ради" спостерігалися значні недоліки (відсутність комунікації безпосередньо в округах, централізоване призначення кандидатів, пасивність послів у парламенті та ін.), які призвели до поступового падіння чисельності депутатів-русофілів. На виборах 1879 р. русофіли здобули лише три мандати, 1885 р. – один, а 1891 р. – жодного. Водночас з'ясовано роль галицьких народовців у передвиборчих кампаніях. Уперше народовці організовано взяли участь у виборах 1885 р., коли створили спільний з русофілами комітет – Головний руський комітет виборчий (далі – ГРКВ). До цього часу координація зусиль народовських діячів на виборах безпосередньо не здійснювалася, вони брали участь у складі польського або русофільського передвиборчих комітетів. Однак до початку 1880-х рр. галицькі народовці значно поступалися в ідейно-організаційному відношенні русофілам, не мали власної політичної організації ("Народна рада" виникла лише в 1885 р.). Перелом у народовсько-русофільському суперництві в Галичині остаточно відбувся на зламі 80–90-х рр. XIX ст., що було пов'язано з політикою польсько-українського порозуміння, т. зв. "новою ерою", при підтримці австрійської влади (1890–1894 рр.). На чергових виборах 1891 р. народовці вперше самостійно створили Руський головний комітет виборчий (РГКВ) та здобули сім мандатів, для порівняння, русофіли – жодного. Депутатами стали відомі народовські діячі: Ю. Романчук, О. Барвінський, К. Телішевський та ін.

2. The relevance of the dissertation is that after Ukraine's independence in 1991, interest in studying the history of the Ukrainian national movement in Galicia "long" XIX century has grown significantly, an integral part of which was the activity of the Ruthenians in the representative authorities of the Austrian (since 1867 – Austro-Hungarian) Monarchy. During 1861–1897, Ukrainian deputies in the Austrian Parliament defended the interests of the local population. Chronologically, the work covers the period from the restoration of the parliament in Habsburg Monarchy 1861 to the end of the eighth cadence in 1897. The basis for the study were unpublished archival materials (from two archives in Ukraine – CSHAL (Central State Historical Archive of Ukraine, Lviv) and the State Archives of Ivano-Frankivsk region), data from the stenographic protocols of the parliament (100 items in the list of used sources and literature), Austrian laws, periodicals of that time and memoirs of direct participants and witnesses of the events. Valuable information for the work is taken from the available historiographical base, first of all, the works of modern Ukrainian historians I. Chornovol, M. Mudryi, O. Arkusha, A. Klish, Austrian historian G. Binder, Polish – S. Piiai, and others. As for archival materials, they relate primarily to election campaigns, while the activities of the Ukrainian representation are reflected in the stenographic protocols of the parliament, which contain information about each deputy. The study revealed the participation of the Ukrainian population in the elections to the Austrian Parliament. The role of the leader of the election campaigns of the Galician Ruthenians was taken over by the Russophiles (Moscophiles) Political Society "Russka (hereinafter – Ruska) Rada" founded in 1870 in Lviv, especially after the introduction of direct elections to the House of Ambassadors in 1873. The society identified candidates for ambassadors, printed and distributed campaign leaflets among the population, attracted financial resources to the election campaign, etc. Russophiles defended the ideas of Pan-Slavism and a single "Russkii mir" (Russian world), which included in their understanding "Velykoruski" (Russian), and "Maloruski" (Ukrainian) ethnic lands. Despite some success in the elections of 1873 (15 deputies), the activities of the "Ruska Rada" were marked by significant shortcomings (lack of communication directly in the constituencies, the centralized nomination of candidates, the passivity of ambassadors in parliament, etc.), which led to a gradual

decline in the number of Russophile deputies. In the elections of 1879, the Russophiles won only three seats, in 1885 – one, and in 1891 – none. At the same time, the role of Galician Populists in the pre-election campaigns was clarified. For the first time, the Populists took part in the organized elections of 1885, when they created a joint committee with the Russophiles – the Main Ruskyi Electoral Committee (hereinafter – MREC). Until then, the coordination of Populists efforts in the elections was not carried out directly, they participated in Polish or Russophile election committees. However, until the early 1880s, the Galician Populists were ideologically and organizationally inferior to the Russophiles, they did not have their own political organization (the Narodna Rada (People's Council) emerged only in 1885). The turning point in the Populists-Rossophiles rivalry in Galicia finally happened at the turn of the 80s and 90s of the XIX century, which was related to the policy of Polish-Ukrainian understanding, the so-called "New era" with the support of the Austrian government (1890–1894). In the regular elections of 1891, the Populists for the first time independently formed the Ruskyi Main Electoral Committee (RMEC) and won seven seats, for comparison, Russophiles – none. Well-known people's figures became deputies: Yu. Romanchuk, O. Barvinskyi, K. Telishevskyi, and others.

Державний реєстраційний номер ДіР:

Пріоритетний напрям розвитку науки і техніки:

Стратегічний пріоритетний напрям інноваційної діяльності:

Підсумки дослідження:

Публікації:

Наукова (науково-технічна) продукція:

Соціально-економічна спрямованість:

Охоронні документи на ОПІВ:

Впровадження результатів дисертації:

Зв'язок з науковими темами:

VI. Відомості про наукового керівника/керівників (консультанта)

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Райківський Ігор Ярославович
2. Raykivskuy Ihor Yaroslavovuch

Кваліфікація: д.і.н., 07.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

VII. Відомості про офіційних опонентів та рецензентів

Офіційні опоненти

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Сухий Олексій Миколайович

2. Sukhyi Oleksii Mykolaiovych

Кваліфікація: д. і. н., 07.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Кліш Андрій Богданович

2. Klish Andrii Bohdanovych

Кваліфікація: д. і. н., 07.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

Рецензенти

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Борчук Степан Миколайович

2. Borchuk Stepan Mykolaiovych

Кваліфікація: д. і. н., 07.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Королько Андрій Зіновійович

2. Korolko Andrii Zinoviiovych

Кваліфікація: к.і.н., 07.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

VIII. Заключні відомості

Власне Прізвище Ім'я По-батькові голови ради — Великочий Володимир Степанович

Власне Прізвище Ім'я По-батькові головуючого на засіданні — Великочий Володимир Степанович

Відповідальний за підготовку облікових документів

Реєстратор

Керівник відділу УкрІНТЕІ, що є відповідальним за реєстрацію наукової діяльності — Юрченко Т.А.